

че вещицата е принудена, волю-неволю, да изслушва докрай всичко, което е в мерена реч – идея, която се основава на притегателната сила на мелодията, много по-силна при диваците и децата, отколкото сред цивилизованите възрастни. Много близко до това стои вярването, че ако вещица види преплетени или объркани и озадачаващи фигури, тя непременно трябва да проследи линиите и по този начин мислите ѝ се отклоняват или разпиляват. Оттук идват и змиевидните надписи при скандинавците, както и сплетените им ширити, за които се вярвало твърдо, че носят добър късмет и отблъскват злите сили. Един пътешественик твърди, че шарките върху килимите в Персия се правят възможно най-оплетени, „за да отблъскват зли очи“. И точно по тази причина в италианското, както и във всяко друго вещерство, много заклинания и магии разчитат на сплетените нишки и връвчици.

*„Нишки сплитам и оплитам,
радост и тъга преплитам“.*

Основа за това вярване е желанието или инстинктът, който кара много хора, особено деца, да проследяват плетеници, да се провират през лабиринти или да анализират и разлишват възли и игри с конци. Ако мястото ми позволяваше и ако не ми липсваше желание, можех да посоча някои любопитни доказателства за това, че старото вярване в способността на дългата къдрава коса да очарова произхожда не само от нейната красота, но и от магията в нейните букли и извивки.

Циганите вярват, че земните духове се интересуват особено много от животни. Освен това духовете са тези, които учат жените на тайните на лечителството и магията. Признаци за това има в негърската магия. Г-жа Мери Оуен, талантива фолклористка от Сейнт Джоузеф, Мисури, дълбоко посветена в тайните на вуду, ме осведоми, че за да стане една жена вещица, тя трябва да отиде нощем в полето и да издърпа бурен с корените. От количеството пръст, прилепнало по тях, се съди за магическите способности, които ученичката ще придобие.